

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou vzdělání pedagogů v mateřských školách v souvislosti s kompetencí k pedagogické diagnostice a komunikaci s pedagogicko-psychologickou poradnou u dětí předškolního věku. Práce se zabývá skutečnou podobou spolupráce mezi PPP a MŠ a poukazuje na občasné se vyskytující problematiku spolupráce rodičů s pedagogy ohledně návštěvy poradny a možným následným odmítavým postojem zákonných zástupců.

Teoretická část práce se zabývá objasněním pojmu dítěte předškolního věku a jeho potřeb v návaznosti na mateřskou školu kam dochází, k následné pedagogické diagnostice a potřebné individualizaci. S tím úzce souvisí osobnost učitele, kým učitel vlastně pro dítě je, jaké jsou jeho role, profesní činnosti i povinnosti a do jaké míry záleží na jeho celkové kvalitě. Tato část se věnuje také ukotvení v legislativě a vzdělávacímu systému pedagogů mateřských škol v České republice. Vše navazuje na pedagogicko-psychologické poradny, primárně na vymezení jejich činností a povinností v rámci dítěte, rodiny i mateřské školy.

Praktická část je založena na kvalitativním výzkumu formou strukturovaných rozhovorů s vybranými sedmi respondentkami za účelem zjištění, jak souvisí spolupráce se vzděláním učitelky, jak vypadá reálná spolupráce mezi PPP a MŠ a jak by měla vypadat spolupráce ideální.

Cílem práce bylo objasnění této komplexní problematiky a zhodnocení výsledků dle informací získaných v rozhovorech. Z výzkumu vyplynulo, že souvislost kompetencí je velmi úzce závislá na letech praxe a je ovlivněna konkrétním složením třídy, tedy dětmi a jejich rodinami. Ohledně zkušeností učitelek s PPP z výzkumu vyplynulo, že převažují ty kladné. Pro dosažení ideální spolupráce je dle jejich názoru klíčová komunikace, jak mezi MŠ a poradnou, tak i s rodiči.

KLÍČOVÁ SLOVA

vzdělávání, osobnost učitele v mateřské škole, dítě předškolního věku, pedagogicko-psychologická poradna, mateřská škola